

Hebben we pijn nodig, om gezondheid te koesteren
 Moet ik eerst verliezen om te weten wat ik had
 Moet ik tijd maken om te kunne verknoeien
 Hoeveel moet ik dan nog krijgen om dankbaar te zijn
 Voor het reizen en dolle, door heen glorie en smart
 Hier aan de voet van de toren, weet ik da we thuis zijn
 Voor mijn stegen en straten, zelfs voor mijn Vlaanderenland
 Ik zen dankbaar onze lieve vrouw waakt zonder onderscheid
 Voor mijn tableau vivant
 Het kader waar in da 'k manoeuvreer maakt alles de moeite waard
 Voor mijn lokaal patois we begrijpen mekaar
 Dankbaar voor mijn plek in deze Sacré Monde

Laat ons bidden, laat ons zingen
 Laat ons bezinnen, laat mij binnen

Voor het schoon verdiep, of toch voor die schone gevel
 Voor de keuze, de stem, de mogelijkheden
 Dankbaar voor het slechte gevoel dat die mannen mij geven
 Soort zoekt soort, ik zen des te blijer met de mijne
 Voor die nuance, en de balance, het delen van brood
 Voor de verbeelding, want zonder verbeelding geen hoop
 Voor zij die zien zoeken, die koesteren zich laten raken
 Dankbaar voor die mensen die het vuur in mij ontwakten

Laat ons bidden, laat ons zingen
 Laat ons bezinnen, laat mij binnen

Voor het geluk, gelegenheid, juiste sterrenstand
 Voor mijn witte privileges, ik gun ze alleman
 Voor mijn acolieten, men broers en bloed rondom mij
 Dankbaar da mijnen dikkop, nooit een te groot aandeel opeist
 Voor wa 'k ni 'em, en vooral voor wa 'k ni 'em gedaan
 Dikwijls ne stap verwijderd van fataliteiten te begaan
 Voor het vele vallen, en de les die ik er toch nooit uit haal
 Ai, k'zen zo dankbaar da'k hier nog mag staan

Laat ons bidden, laat ons zingen
 Laat ons bezinnen, laat mij binnen

Voor die gouwe tijden, van ons bescheiden scene
 Voor die krakende podia, tentzeilen die gaan vliegen
 Voor den hiphop waarvan ze zegge dat 'em dood is
 Dankbaar voor die drang in mij om te blijven doen wa'k doeng 't is
 Voor mijne nummer één, kan ni zonder den twee
 Voor mijn ne slechte linkse, den andere krijgt 'em er wel in
 Voor de tricolore, les enfants d'une autre patrie
 Voor de nummer tien en de rest van die gouden generatie

Laat ons bidden, laat ons zingen
 Laat ons bezinnen, laat mij binnen

Voor moeder de vrouw, voor het leven da' ze creëerde
 Voor mijn twee klein mannen om het verder te zetten
 Voor ons voorouders, ik oer in strijdkreten
 Da we die pijnlijke weg naar het vrede nooit ni vergeten
 Voor de passé, voor het heden, kus ik mijn hand

Hier on de voet van den toren, besef ik da 'k dankbaar moet zijn
Voor den avond, nacht, de nieuwe dag
Voor al wat nog kome mag, bij voorbaat dank

Laat ons bidden, laat ons zingen
Laat ons bezinnen, laat mij binnen

Laat mij binnen
Laat mij binnen
Laat mij binnen
Laat mij binnen